

Dopisy Annamalai svámího

dopis č. 1 a 2

zveřejněno na www.rudolfskarnitzl.cz

Dopisy Annamalai svámího, adresované jeho příteli Brunovi a jeho manželce (či přítelkyni) Anitě, kteří žili nebo stále žijí ve Švýcarsku, pocházejí z období let 1985 – 1995. Pokrývají tedy posledních deset roků života Annamalai svámího. Při překladu

dopisů byly vynechány části, kde Annamalai svámí děkuje za finanční podporu a stejně tak nejsou přeloženy i případné záležitosti osobního rázu. Obsah dopisů ale z naprosté většiny tvoří obecně použitelné duchovní pokyny Annamalai svámího, který – jak sám občas v dopisech zmiňuje – učí jen to, co jej naučil Ramana Maháriši. Dopisy na sebe prakticky nenavazují, takže jsou překládány nahodile a číslování je pouze orientační.

Dopis č. 1 – Tiruvannamalai, 18. 8. 1986

Můj drahý Bruno,

jen zcela výjimečně se v lidské mysli stane, že zatouží po poznání sebe sama. V Tobě je naštěstí tato touha po uvědomění si pravého Já (Self) přítomna. Toto toužení nemůže být naplněno ničím, co lze získat na fyzické nebo mentální úrovni. Touha se naplní pouze, když dosáhneme našeho skutečného, pravého Já – nekonečného Já. Protože je Tvé úsilí opravdové, Šrí Bhagaván Tvé přání naplní.

Naše mysl se běžně rozbíhá všemi směry, sleduje nesčetné tužby. A nakonec všechny touhy nepřinesou nic, než zklamání. Energie mysli se ztrácí při naplňování těchto tužeb a pak nám chybí energie, abychom směřovali (pozornost) do nitra, k našemu Zdroji. Nakonec se ukáže, že všechny touhy jsou vlastně jen jedna touha – dospět k našemu skutečnému, pravému Já. (Když v naší mysli převažuje už jen tato jediná touha, pak je) mysl schopnější směřovat (pozornost) do nitra.

Když se mysl nakonec ztratí v nekonečném, pravém Já, budeš opravdu naplněn mírem. Ale pouze vyspělé bytosti začínají s touto vnitřní cestou, protože se už nabažili potěšení světa a z vlastní zkušenosti zjistili, že opravdového štěstí není v žádném z vnějších potěšení. Nakonec začnou hledat: kdo jsou, co je jejich skutečnou podstatou, jak mohou být šťastní, pokud nenajdu své skutečné, pravé Já? Zralá mysl se takto začíná stáčet do nitra a je šťastím, když člověk nalezne skutečně realizovaného guru, který jej povede, takže dosáhne svého pravého Já.

Dopis s našimi modlitbami jsme poslali Anitě.

Nechť jste oba stále v péči Bhagavána!

S láskou a požehnáním

With love and blessings,

Annamalai Swami
(ANNAMALAI SWAMI)

Můj drahý Bruno,

nechť Ti Bhagaván žehná a ochraňuje Tě.

Lidé jsou v tomto světě zaujati mnoha záležitostmi, dělají hned to či tamto, zdokonalují svět, snaží se jej změnit nebo mu slouží. Ale je škoda, že se nikdo nezajímá o uvědomění si jejich skutečného, pravého Já (Self). Ale Šrí Bhagaván často říkal: „Seberealizace je pro společnost tou největší pomocí.“ Proto jsem velice šťastný, že se zajímáš o sebepoznání.

Ve svém dopise se ptáš, co je to *mókša* čili osvobození nebo také seberealizace. Tedy:

1. Stále jsme si vědomi těla, myšlenek a světa. Ale nejsme si vědomi (vlastního) Vědomí. Jinými slovy – říkáme, že nemáme povědomí či vědomí naše vlastního pravého Já. Pokud budeš mít vědomí svého pravého Já, pak v tomto stavu nejsou myšlenky. Je tu jen Čiré Vědomí, zářící samo sebou, bez jakékoli vnější podpory těla, mysli či světa. Aby sis byl vědom svého pravého Já, je zpočátku nutné vyvinout určité úsilí. Když se praxe upevní a mysl se očistí a stane se zralou, pak bude náhle a v jednom okamžiku pozřena pravým Já. Tehdy zůstane samotné pravé Já, prosté jakýchkoli omezení. Dosáhne-li člověk tohoto stavu a zůstává v něm pevně a klidně usazen, takže ego je zničeno (pozřeno) pravým Já, pak se jedná o konečnou realizaci neboli o *mókša* čili osvobození od veškeré svázanosti. Pokud člověk tohoto stavu nedosáhne, pak nemůže dojít ke konečnému uspokojení. Jedině v tomto nejvyšším stavu mysl zmirá a ty se znovu zrodíš jako skutečné, pravé Já. Pokud člověk během života tohoto stavu nedosáhne a ego tak nezemře v pravém Já, pak se člověk musí znovu a znovu rodit a žít v kole *samsáry*, tedy v ustavičném sledu potěšení a bolesti.
2. *Mókša* je uvědomění, že nejsem tělo, ale všeprostupující Vědomí.
3. *Mókša* je uvědomění, že nejsem proměnlivá mysl, ale neměnné, pravé Já.
4. *Mókša* je uvědomění, že nejsem oddělená bytost, ale že jsem vším, že jsem úplností.
5. *Mókša* je žít v přítomnosti, v blaženém zde a nyní, a nikoli prodléváním v minulosti vzpomínek či v očekávání budoucnosti.
6. Pokud není dosaženo Úplnosti, nepanuje uspokojení. Dokud nenastane konečná expanze (Vědomí), není tu uspokojení. Stále postupuj správným směrem ke (konečnému) cíli. Musíš nestále směřovat do Středu, dokud nedosáhneš bodu, odkud není návratu. Dosáhneš-li skutečného, pravého Já, pak ty sám (klamné já) budeš vstřebán. Jsi-li vstřebán pravým Já, pak už není žádné bídy, žádných obav, žádných tužeb. A tehdy konečně jsi svobodný, naplněný mírem a radostí.

Ptal ses, co znamená „*aham sphurana*“. *Aham* znamená já, *sphurana* je Vědomí. Jedná se tedy o uvědomění pravého Já.

Doufám, že jsem objasnil Tvé pochyby. Budou-li ještě nějaké vznikat, neváhej znovu napsat.

S láskou a požehnáním

With love and blessings,

Annamalai Swami
(ANNAMALAI SWAMI)